

[Lotte Henriksen]

da jeg så gennemgik De Konservatives oplæg for at se, hvordan den omlægning af fattigdomsorienteringen skal foregå, læste jeg mig til, at den skal foregå i tre kategorier: Første gruppe er bistand til de fattigste lande i overensstemmelse med det nuværende fattigdomskriterium, anden gruppe skal omfatte støtte til projekter i mellemindkomstlande, mens den tredje gruppe, der skal tilgodeses, er Østlandene i form af Øststøttehjælp. Hvordan harmonerer det med en bevarelse af den fattigdomsorientering, som vi har i dag? Det ønsker jeg uddybet.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Der er jo nogle af os, der ikke har set det fantastiske ulandsprogram, De Konservative har udarbejdet. Derfor vil jeg spørge hr. Fischer: Hvad er det for konkrete ændringer med hensyn til samarbejdslande, De Konservative foreslår i forhold til de samarbejdslande, vi i øjeblikket har?

Omlægningen lyder nemlig meget drastisk, så der må være nogle af de eksisterende samarbejdslande, der skal udfases, og andre, der skal ind – nogle mellemindkomstlande, sådan at kræmmermentaliteten med hensyn til ulandsbistanden kan få totalt overhånd!

Jeg håber, vi kan få et svar på det. Det er muligt, at det fremgår af programmet, men jeg har som sagt ikke set programmet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg har jo altså heller ikke set det program, som er fremlagt af De Konservative, men i dag fik jeg jo så at vide, at NGO'erne fremover skulle være med til at bestemme, hvilke samarbejdslande vi har, og derfor kunne det da være interessant at vide, hvem der i det hele taget, når det kommer til stykket, skal være med til at afgøre, hvor mange penge Folketinget skal give til hvilke lande.

Men med hensyn til den returprocent, der blev talt om, står der jo i strategien, at Kontaktpunktet for Ulandsteknologi er udvidet med en ny tilskudsordning på 12 mio. kr., at der etableres en fond på 15 mio. kr. til finansiering af træningsaktiviteter i forbindelse med IFU-projekter, at en voksende mængde af kon-

trakter i de kommende år bliver udliciteret, og at der sikres større gennemsigtighed med hensyn til retningslinjerne samt at der for 1994 er afsat 300 mio. kr. om året til blandede kreditter, der vil medgå til projektleverancer på 600-850 mio. kr. årligt, så at der altså yderligere oprettes nye multilaterale trustfonde. Så der bliver vist tilstrækkeligt til, at man stadig væk kan fortsætte med det erhvervsliv, hr. Fischer talte om.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg vil da gerne sige tak for den positive interesse, der er for det nye konservative ulandsprogram. Det fortjener det også, for det er det grundlag, vi mener man bør diskutere ud fra. Så det er helt relevant, at det kommer i centrum for diskussionen.

Men samtidig vil jeg da godt undskylde, hvis vi har forsømt at orientere Fremskridtspartiet og Socialistisk Folkeparti om programmet. Jeg ved, at regeringen og de øvrige ordførere kender indholdet, og jeg skal nok sørge for, at Socialistisk Folkeparti og Fremskridtspartiet også får programmet.

Så vil jeg sige til hr. Jørgen Estrup, at også jeg har set de maskiner. Jeg mener nu, de var danske, og jeg glædede mig over, at de virkede. Det var solidt kram, der var leveret, og jeg mener, det var i Nepal. Men det, jeg troede hr. Jørgen Estrup ville have været ind på, var sektordiskussionen: at man skal sørge for, at de omkringliggende ting – transport og sådan noget – også fungerer, og det synes jeg også vi kan komme ind på. Og det med Sverige er jo også en anden interessant vinkel, netop fordi svenskerne har været enestående dygtige til at sørge for, at den ubundne hjælp faktisk er havnet på svenske leverancer.

Men der var noget positivt i hr. Jørgen Estrups yderligere indlæg, og det drejede sig om at få en nærmere analyse af det med de danske arbejdspladser og de danske leverancer. Det ser jeg meget frem til, og det lagde jeg faktisk op til i min første runde. Det kan gøres på anden måde, men lad os få de oplysninger frem.

Så vil jeg sige til fru Lotte Henriksen, at jeg ikke lagde op til en Østlandedebat her i dag; men det er jo en kendsgerning, at der i en række af Østlandene er en ekstrem fattigdom, der